Analize și opinii

Dan Diaconu: Imposibilele războaie ale SUA

Acum 7 minute 5 Vizualizari 13 Timp de citire

Sunt extrem de mulți oameni care nu înțeleg despre ce e vorba în lumea de azi și, de aceea, pică victime ale războiului mediatic. N-aș fi insistat asupra subiectului, dar am observat semne de „infectare mediatică” inclusiv la cei care caută să înțeleagă corect realitatea. De aceea consider că trebuie să abordăm subiectul cât se poate de serios. Așadar, ce pretind ei și ce este de fapt?
Să o luăm cu începutul, adică să vedem ce este de fapt la est de noi, în Ucraina. SUA – și când spun SUA se înțelege nu numai statul cât și majoritatea covârșitoare a mass mediei globale – susține că avem de-a face cu o agresiune a Rusiei, începută încă de la preluarea Crimeei și continuată în momentul începerii Operațiunii Speciale. Și, dacă suntem naivi, fix așa stau lucrurile. E cât se poate de clar că rușii au intrat peste ucraineni în Crimeea, nu-i așa? Inițial au fost soldați fără însemne care au ocupat zonele strategice, după care s-a făcut un referendum în care cetățenii Crimeei au votat pentru unirea cu Rusia. După același model s-au făcut și celelalte uniri cu zonele rusofone din estul Ucrainei. E corect? Aparent da, doar am văzut toți evenimentele, sunt documentate.

Însă, în realitate este o privire strâmbă. Când vorbim despre Crimeea ca despre o componentă a Ucrainei, ar trebui să înțelegem cum a devenit această peninsulă o componentă a Ucrainei. Iar răspunsul îl avem extrem de rapid: printr-un cadou făcut de ucraineanul Hrușciov pe vremea în care era șef al Uniunii Sovietice. Dacă mai ținem bine minte, inclusiv Insula Șerpilor a ajuns în componența Ucrainei Sovietice sub forma unui cadou

Dar discuția este, în realitate mult mai adâncă întrucât nu trebuie să vorbim dacă anumite teritorii aparțin de drept sau nu Ucrainei, ci dacă Ucraina există cu adevărat. Din punct de vedere istoric această „țară" a fost inventată de naziști, în vremea în care i-au întărâtat pe localnici împotriva rușilor după ce le infectaseră creierii cu ideologia lui Bandera. Însă, dacă e să fim corecți, trebuie să constatăm că, deși nu există din punct de vedere istoric o țară cu numele Ucraina, există o masă compactă de populație având caracteristici uniforme. Nimeni nu poate nega existența ucrainenilor. Iar dacă există ucraineni, e cât se poate de clar că există și o Ucrainã, adică un teritoriu pe care ei îl ocupă. Într-adevăr, noi punem în discuție teritoriul, dar nu trebuie să uităm că există un popor ucrainean care s-a întins într-un anumit areal. Dar, la fel de bine trebuie să înțelegem și că „întinderea" ucrainenilor nu s-a făcut prin metode ortodoxe, fiind ajutați de politica bolșevică. Un echilibru ne-ar spune că zonele istorice care nu le aparțin(gen nordul Bucovinei, Transcarpatia, sudul Basarabiei etc.) ar trebui să dispară din componența Ucrainei. De asemenea, zonele în care populația lor nu e majoritară, așa cum sunt zonele intrate în componența Rusiei și care, de drept, au aparținut Rusiei. Ceea ce rămâne în urma acestui proces putem spune că este Ucraina.

Doar că – și-aici veți rămâne surprinși – războiul din Ucraina nu este despre asta! Oricât ar părea de șocant, ceea ce se întâmplă acum acolo nu are legătură cu asta. Cu alte cuvinte, inclusiv retorica istorică a lui Putin nu are de-a face cu adevărata problemă a conflictului din Ucraina. Nu despre asta e vorba acolo. Ceea ce nu recunosc americanii este că agresiunea asupra Rusiei este o mișcare programatică de-a lor. După ce au promis că nu se vor mișca „niciun inch" spre Est, americanii au uitat repede promisiunea și au început să facă extinderi cu toptanul ale NATO, ajungând până aproape de Moscova. Invitarea Ucrainei de aderare la NATO a fost semnalul declanșator care a generat pentru ruși sentimentul ca începe un nou „Război Patriotic". Invazia SUA/NATO asupra Rusiei are fix aceleași caracteristici pe care le-au avut invaziile lui Napoleon și Hitler. Actuala invazie fost instrumentată după aceleași principii, chiar dacă a fost mascată de un război diplomatic abstract. Însă, ajunși în acest punct vom constata cu stupoare că nici măcar aici nu ne apropiem de adevăr deoarece războiul din Ucraina are un alt vector generator.

Este vorba, în esență, de o problemă mult mai largă, anume despre securitatea Continentului European. Aceasta vine încă de la căderea Cortinei de Fier, moment în care politicienii europeni și-au pus o problemă cât se poate de practică: dacă a căzut Cortina de Fier ce sens mai are prezența militară a SUA în Europa? Prezența americană este un efect al înțelegerilor de după Războiului Mondial, atunci când URSS amenința Europa. Odată cu înțelegerea ruso-americană și picajul URSS, rămânerea SUA în paradigma ocupației Europei nu mai are sens. Cei mai vocali au fost italienii și, întrucât au fluierat în biserică, întreaga clasă politică a fost distrusă prin trecerea prin furcile caudine ale unei justiții strâmbe manipulate de SUA prin intermediul operațiunii „Mani Pulite". Paiața Antonio Di Pietro a fost unealta perfectă aleasă de americani pentru a dinamita întreaga elită politică italiană. Însă problema ocupației americane ilegale a rămas în continuare în conștiința europenilor, asta chiar dacă fraierii din Est au îmbrățișat-o irațional. Atâta timp cât este pace orice om întreg la cap se întreabă ce sens mai are prezența cazarmelor americane. Iar asta e întrebarea pe care americanii nu vor să o audă. Înțelegeți acum de ce am avut întreaga încrengătură a extinderii NATO sfârșită acum cu conflictul din Ucraina? Presupunând că Rusia va fi înfrântă în acest conflict, ceea ce trebuie să înțelegeți este că problema expusă nu dispare deoarece prezența ilegala ocupație europeană de către SUA este de fapt adevăratul diavol ascuns în detalii. Astfel conflictul actual are strict rolul său în a menține starea

occidentale”. Puteți lesne înțelege de ce acum, când situația din Ucraina se deteriorează, cozile de topor instalate de SUA la conducerea statelor europene urlă ca din gaură de șarpe că „Rusia urmează să atace o țară NATO”.

Orice om cu capul pe umeri înțelege că Rusia nu are chef de război, dar e nevoită să-l ducă. De asemenea, trebuie înțeles că un astfel de conflict poate degenera ușor într-unul de proporții. Americanii spun că vor să dea Ucrainei rachete cu rază lungă de acțiune. Aceste rachete pot ținti diverse obiective strategice rusești, pe modelul țintirii navelor rusești din Marea Neagră cu ajutorul nemijlocit al NATO. Problema e că asemenea atacuri pot deveni de netolerat, iar atunci Rusia va fi nevoită să riposteze. Cum? Nici nu vreau să mă gândesc deoarece, în astfel de cazuri victima aleasă e „ăl mai prost din gașca adversă”, pentru a se pune în practică zicala „bate șaua ca să priceapă iapa”.

Și uite-așa înțelegem de fapt că ceea ce se întâmplă acum în Ucraina este un război imposibil. SUA trebuie să mențină un anumit echilibru pentru a nu face ca situația să degenereze, în condițiile în care interesul său e acela de a continua ostilitățile deoarece acestea îi justifică prezența în Europa și, automat, operațiunile de sărăcire prin căpușare a europenilor. Pe de altă parte, în ciuda acestui echilibru, nu trebuie să uităm că deja Ucraina are peste 1 milion de morți și mult mai multe milioane de răniți. Știu, cifrele vi se par halucinante, dar asta e realitatea. De ce credeți că o țară de peste 36 milioane de oameni nu mai găsește oameni de înrolat?(*) Menținerea războiului presupune ca mașina de tocat carne să funcționeze, iar Ucraina nu prea mai are carne de pus la bătaie. Zelenskyi nu prea se mai află la butoane, doar are impresia că e în control, probabil atunci când e în sevraj. Nemulțumirile de la baza societății sunt din ce în ce mai mari și din ce în ce mai pe față, în ciuda legii marțiale. Iar menținerea ordinii – inclusiv în interiorul armatei – devine tot mai problematică de la o zi la alta.

După ce am înțeles care-i treaba în Ucraina e timpul să trecem la celălalt conflict al SUA, anume cel din Orient, mai precis din Israel. Poate vi se pare ciudat că-i spun războiul SUA deoarece și acolo Israelul este combatantul, nu SUA. Ați constatat probabil că, la începutul conflictului, SUA a deplasat o capacitate imensă de război acolo. De ce? Pentru a se asigura că pupilul său din Orientul Mijlociu își poate asigura victoria. Dar să nu sărim prea mult, ci s-o luăm cu începutul. Ca și în Ucraina, conflictul este generat de „ceilalți”. Mai multe unități ale Hamas au atacat cetățeni simpli israelieni, omorându-i și luând mai mulți ostatici. Pentru asta, „furia Israelului” s-a declanșat într-o operațiune militară la scară extinsă care a avut ca efect nivelarea întregii zone Gaza. Ultimul bastion, Rafah(în care de fapt sunt doar civili), se pregătește de nivelare.

Aparent operațiunea Israelului e justificată de terorismul unităților Hamas, doar că întreaga retorică e strâmbă. În primul rând trebuie să subliniem că majoritatea covârșitoare a oamenilor simpli care trăiesc în Gaza nu au de-a face cu Hamas. După orice standarde operațiunile Israelului acolo nu sunt decât acoperiri pentru un genocid la scară care se face la lumina zilei. De fapt nu terorismul este problema, ci dorința elitei israeliene de a efectua o ultimă epurare etnică astfel încât să elimine populația musulmană din teritoriul actualului Israel. Iar violențele etnice continuă. Puțini știu că acum s-au impus restricții de acces în moscheea Al-Aqsa, stârnind furia populației musulmane.

politicii de apartheid dusă de statul Israelian, de ignorare a drepturilor populației locale și, de ce nu?, de purificare etnică. E micul mare secret care e trecut sub tăcere.

În subsidiar însă, Israelul este doar vârful aisbergului deoarece grosul problemei este tot cea a interesului american în zonă. Bazele militare americane care au împânzit ilegal Orientul Mijlociu sunt un fel de garanție că în zonă se va face politica dictată de la Washington. Iar Israelul este cea mai mare bază militară americană de-acolo.

Doar că și aici se ajunge la un război imposibil deoarece SUA deja dă semne de oboseală. Ieșirea la iveală a originilor americano-israeliene ale multor organizații considerate teroriste astfel are un efect de limpezire a situației. Faptul că Isis își are originile la CIA și că Hamas a fost înarmat și antrenat de Israel pe vremea în care lupta împotriva lui Bashar al Assad sunt adevăruri deranjante. Așa cum Osama bin Laden s-a întors împotriva inventatorilor săi, la fel fac și celelalte facțiuni teroriste inventate de SUA sau de alte forțe sfârșesc prin a se întoarce împotriva creatorilor lor. E în firea lucrurilor să se întâmple așa.

De aceea nu trebuie să ne mire atacurile asupra bazelor americane din SUA. La fel cum nu trebuie să ne mire modul în care buturuga mică, adică yemeniții, sunt pe cale să răstoarne carul mare american. Culmea, această buturugă mică este cea care transformă inclusiv războiul din Orient într-unul imposibil pentru SUA. Și, la fel ca-n Ucraina, marea întrebare pe care și-o pun toți pe față, este ce anume caută SUA acolo. Chiar dacă, peste noapte, conflictele s-ar îngheța, prezența SUA în zonă sub forma „ocupantului strategic" tot rămâne.

În ceea ce privește Taiwanul treburile sunt mai mult decât limpezi. SUA a agravat situația de acolo deoarece a pus batista pe angajamentul „O singură Chină". E logică enervarea chinezilor, la fel cum e logic să caute să dea lovitura de grație. Pe moment chinezii nu ies la luptă, ci au dat drumul lozincii „Taiwan – teritoriu chinezesc aflat pe moment sub ocupație americană". Poate părea puțin lucru, doar că în cultura chineză asta echivalează cu o declarație de război. Spre deosebire de ruși care se luptă cu proxy-ul ucrainean sau de arabi și persani care sunt împinși să se lupte cu proxy-ul israelian, chinezii au refuzat lupta prin proxy; lozinca ne spune că au declarat, de facto, un război SUA. Iar abia de aici înțelegem că războiul care mocnește pornind de la Taiwan e unul de-a dreptul imposibil pentru SUA deoarece într-o confruntare directă cu China yankeii pierd. La fel cum pierd și într-o confruntare directă cu Rusia(de fapt acolo pierde toată lumea). Iar marea problemă nu este că ar intra sau nu chinezii peste taiwanezi, ci ce anume caută SUA acolo!

Ceea ce puteți remarca este o stare extrem de interesantă: pentru a-și rezolva gravele probleme interne și internaționale, SUA a generat o serie de crize regionale ca să-și ascundă vina de a fi cea mai importantă parte a problemei, dacă nu cumva întreaga problemă. Indiferent dacă aceste conflicte se vor termina în favoarea SUA, problema principală, anume starea de ocupație exercitată absolut fără niciun drept de către SUA, rămâne și devine din ce în ce mai supărătoare pentru toată lumea. Dacă însă se vor încheia cu victoria celorlalți, s-ar putea ca ocupația americană să slăbească într-un asemenea hal încât să fie nevoiți să părăsească o mare parte din teritorii. Ceea ce va avea un efect benefic.

Implicarea SUA în toate aceste conflicte imposibile este de fapt ultimul zvâcnet al balaurului înainte de a-și da

oricând, iar războaiele imposibile pe care le-a generat pentru a-și menține statusul se vor dovedi dinamite pe care și le-a pus voluntar sub fund.

Autor: **Dan Diaconu**

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/2024/02/imposibilele-razboaie-ale-sua.html#more

---

(*) Un calcul sumar: Ucraina are 36 de milioane de oameni, vreo 7 milioane au plecat, iar jumătate sunt femei. Ne rămân astfel 14.5 milioane de bărbați. Dintre aceștia aproximativ 60% sunt în segmentul de vârstă 18-60 de ani, ceea ce înseamnă că avem o bază de 8.7 milioane de bărbați încorporabili(după actuala decizie de încorporare). Scădem aproximativ 1 milion, cam cât înseamnă aparatul guvernamental și pilele, ajungând astfel la 7.7 milioane de oameni. Este absolut ilogic să ai probleme de încorporare cu o asemenea bază, de aceea devine cât se poate de clar că numărul morților și răniților este, în realitate, imens! Probabil la sfârșitul războiului vom avea realitatea crâncenă în fața ochilor. Dacă însă considerăm numărul de morți ucraineni de 1 milion(vehiculat de anumite medii), aplicându-i rata de răniți vs morți de 7.5(cam cât e într-u n război de tipul celui din Ucraina) ajungem la o cifră de 7.5 milioane de răniți, adică cifra de oameni recrutabili. Asta înseamnă că Ucraina de fapt nu mai are nicio rezervă de oameni buni de recrutat !

Despre autor

editor